86. இகல்

851. *இகலென்ப எல்லா உயிர்க்கும் பகலென்னும்*
பண்பின்மை பாரிக்கும் நோய்

“இகல்” என்பது மனதில் குரோதம் வளர்த்து
இங்கு வரும் எல்லா உயிர்களையும்
“பகல்” எனும் பிரித்தல் பண்பை வளர்த்து
பலரையும் ஆட்டிப் படைக்கும் நோய் !

852. *பகல்கருதிப் பற்றா செயினும் இகல்கருதி*
இன்னாசெய் யாமை தலை

விரோதத்தை வளர்த்து கூடாமையைக் கருதி
விரும்பத்தகாதவற்றை ஒருவன் செய்யினும்
‘இகல்’ எனும் மாறுபாட்டைக் கொண்டு நாம்
இன்னாதவற்றை செய்யாமை நன்று !

853. *இகலென்னும் எவ்வநோய் நீக்கின் தவலில்லாத்*
தாவில் விளக்கம் தரும்

‘இகல்’ எனும் மனமாறுபாடு நோயை
இந்த மனதிலிருந்து மட்டும் நீக்கிவிட்டால்
‘தவல்’ எனும் குற்றமற்ற அழியாப் புகழ்
தங்கு தடையில்லாமல் தானே வரும் !

854. *இன்பத்துள் இன்பம் பயக்கும் இகலென்னும்*
துன்பத்துள் துன்பங் கெடின்

துன்பங்களிலேயே மிகப் பெரிய
துன்பம் மனமாறுபாடு எனும் பகையுணர்வுதான் ! அதை
இம்மியளவு கூட இல்லாமல் அகற்றிவிட்டால்
இன்பங்களிலேயே பெரும் இன்பமாகும் !

855. *இகலெதிர் சாய்ந்தொழுக வல்லாரை யாரே*
மிகலூக்கும் தன்மை யவர்

‘இகல்’ எனும் மனவேறுபாட்டை எதிர்த்து
‘இணைதலை’ விரும்பி நடக்கின்றவரை
இந்த உலகத்தில் யார் தான் வெல்ல முடியும் ?

856. *இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழ்க்கை*
தவலும் கெடலும் நணித்து

'இகல்' எனும் மனவேறுபாடு எனக்கு மிக
இனியது என்று சொல்வது வாழ்க்கை
இறுதியில் தடம்புரண்டு விரைவில் அழிந்துவிடும் !

857. *மிகல்மேவல் மெய்ப்பொருள் காணார் இகல்மேவல்*
இன்னா அறிவி னவர்

'இகல்' எனும் மனவேறுபாட்டை
இன்னும் விரும்புகிற – தீய
இன்னாத அறிவுடையார்
இனிய வெற்றிக்கு வழி காட்டும்
இன்றியமையாத உண்மைப் பொருளை அறியமாட்டார் !

858. *இகலிற் கெதிர்சாய்தல் ஆக்கம் அதனை*
மிகலூக்கின் ஊக்குமாங் கேடு

மனவேற்றுமைக்கு எதிராக
மனதார நடப்பதே சிறப்பு தரும் !
மன வேறுபாட்டை ஊக்கத்துடன்
மனமுவந்து வளர்த்துக் கொண்டால் கேடு நிச்சயம் !

859. *இகல்காணான் ஆக்கம் வருங்கால் அதனை*
மிகல்காணும் கேடு தரற்கு

சிறப்பு வரும்போது ஒருவன்
சிறிதும் மனவேற்றுமையை நினைக்க மாட்டான் !
கேடு வரும்போது மட்டும்
கேட்காமலேயே மன வேற்றுமை மிஞ்சும் !

860. *இகலானாம் இன்னாத எல்லாம் நகலானாம்*
நன்னயம் என்னும் செருக்கு

'இகல்' எனும் மனவேற்றுமை கொண்டு
இழிவான பகையுணர்வைக் காட்டுவோர்க்கு
இன்னாதத் துன்பங்கள் தொடர்ந்து வரும் !
நட்புணர்வோடு செயல்படுவோர்க்கு
நற்பயனாய் பெரு மகிழ்ச்சியும் செருக்கும் வரும் !

87. பகை மாட்சி

861. *வலியார்க்கு மாறேற்றல் ஓம்புக ஓம்பா*
மெலியார்மேல் மேக பகை

வலியவர்களிடம் "மாறு" எனும் "பகை"தனை
வலிந்து ஏற்றுதலை நீக்கி, அதே சமயம்
தம்மை விட மெலியவர்களிடம் பகை கொள்ளும்
தன்மையே "பகை மாட்சி" !

862. *அன்பிலன் ஆன்ற துணையிலன் தான்றுவ்வான்*
என்பரியும் ஏதிலான் துப்பு

உடனிருப்போரிடம் அன்பு இல்லாமலும்
உள்ளம் வலிமையான துணையும் இல்லாமலும்
தானும் வலிமை இல்லாமல் இருக்கும் போது
தாக்குதல் தந்து எப்படிப் பகையை வெல்ல முடியும் ?

863. *அஞ்சும் அறியான் அமைவிலன் ஈகலான்*
தஞ்சம் எளியன் பகைக்கு

அஞ்ச வேண்டாதவற்றிற்கு அஞ்சுபவனையும்
அறிய வேண்டியதை அறியாதவனையும்
அணைத்து வாழும் சமூக சிந்தனையற்றவனையும்
அவ்வளவு எளிதாகப் பகைவர் வென்று விடுவர் !

864. *நீங்கான் வெகுளி நிறையிலன் எஞ்ஞான்றும்*
யாங்கணும் யார்க்கும் எளிது

நெஞ்சில் 'வெகுளி' எனும் கோபத்தை நீக்காதவனையும்
நெஞ்சத்தில் உண்மை இல்லாதவனையும்
எங்கேயும் எப்போதும் எவரும்
எளிதாக வென்று விடலாம் !

865. *வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான் பழிநோக்கான்*
பண்பிலன் பற்றார்க் கினிது

வழி காட்டும் நீதி நூலின் படி வழி நடக்காதவனுக்கும்
வழிகாட்டு முறைப்படி விதித்ததைச் செய்யாதவனுக்கும்
பழிக்கு அஞ்சாமல், பண்பும் இல்லாதவனுக்கும் மேல்
பகைவனுக்கு அவன் மீதுள்ள பகைமை இனிதாகும் !

866. *காணாச் சினத்தான் கழிபெருங் காமத்தான்*
பேணாமை பேணப் படும்

கண்டுரைக்க முடியாத அளவு புரியாத கோபக்காரனின் –
'கழி' எனும் மிகுந்த பேராசை கொண்டவனின் –
பகையை மிகவும் விரும்பி ஏற்று
பகைவர்கள் அவனை எளிதாக வெல்வர் !

867. *கொடுத்துங் கொளல்வேண்டும் மன்ற அடுத்திருந்து*
மாணாத செய்வான் பகை

பக்கத்தில் இருந்து கொண்டே
பல செயல்களைத் தொடங்கியதிலிருந்து
'மாணாத' எனும் இன்னாத செயலைச் செய்து
'மாற்றார்' போல் புத்தி மயங்கி செல்பவரை
மாற்றல் பொருள் கொடுத்தாவது பகை கொள்ள வேண்டும் !

868. *குணனிலனாய்க் குற்றம் பலவாயின் மாற்றார்க்*
கினனிலனாம் ஏமாப் புடைத்து

குணம் கெட்டவர்களாக இருந்துவிட்டாலும்
குற்றச்சரித்திரம் மிக்கவராக இருந்துவிட்டாலும்
'இனம்' எனும் சுற்றமே தம்மைச் சுற்றி
இல்லாமல் போவதாலும் எப்போதும் – அவனை
இன்னா செய்யும் பகைவர்கள் வெல்ல
இனியதோர் வாய்ப்பாகும் !

869. *செறுவார்க்குச் சேணிகவா இன்பம் அறிவிலா*
அஞ்சும் பகைவர்ப் பெறின்

அறிவில்லா கோழைகளாகவும்
அஞ்சிடும் கோழைகளாகவும்
பகைவர்கள் மட்டும் இருந்து விட்டால்
பகைப்பார்களுக்கு வெற்றியெனும் இன்பம்
பல்மடங்குப் பெருகி வரும் !

870. *கல்லான் வெகுளும் சிறுபொருள் எஞ்ஞான்றும்*
ஒல்லானை ஒல்லா தொளி

எந்தப் போர் முறையும் கல்லாத
எதிலும் தேராத வீரர்களையும் கூட
எதிர்த்து நின்று போரிட முடியாதவர்களுக்கு
என்றைக்கும் புகழ் ஒளி வட்டம் பொருந்தாது !

88. பகைத்திறம் தெரிதல்

871. *பகையென்னும் பண்பி லதனை ஒருவன்*
நகையேயும் வேண்டற்பாற் றன்று

பகை உணர்வு எனும் தீமை பயக்கும்
பண்பில்லாத செயலை மட்டும்
பரவசப்படுத்தும் நகைச்சுவைக்காகக் கூட
பழக்கப்படுத்திக் கொள்ளக் கூடாது !

872. *வில்லேர் உழவர் பகைகொளினும் கொள்ளற்க*
சொல்லேர் உழவர் பகை

வில்லை ஏராக உடைய உழவர் என்ற
வில்லாதி வீரர்களிடம் கூட பகை கொள்ளலாம் – ஆனால்
சொல்லை ஏராக உடைய உழவர் என்ற
சொல்லாற்றல் மிக்க அறிஞர்களிடம் பகை கொள்ளக் கூடாது !

873. *ஏமுற் றவரினும் ஏழை தமியனாய்ப்*
பல்லார் பகைகொள் பவன்

தனி ஒருவனாய் எப்போதும்
தனித்து நின்று பலரையும்
பகைத்துக் கொள்பவன்
பல மடங்கு மனநிலைத் திரிந்தவனாவான் !

874. *பகைநட்பாக் கொண்டொழுகும் பண்புடை யாளன்*
தகைமைக்கண் தங்கிற் றுலகு

விரைவாக வந்த பகையையும்
விரும்பி நட்பாகக் கொண்டொழுகும்
பண்புடையாளனின் இயல்பினில் தான் இந்த
பரந்த உலகமே அடங்கியுள்ளது !

875. *தன்றுணை இன்றால் பகையிரண்டால் தானொருவன்*
இன்றுணையாக் கொள்கவற்றின் ஒன்று

தனக்குத் துணையாக ஒருவரும் இல்லை என்றால்
தனக்குப் பகையாக உள்ள பகைவர்கள்
தனித்தனியாக இரண்டாகப் பிரிந்தால் – அதில்
தனியாக ஒருவரைச் சாதகமாகப் பிரித்து
தனக்கு துணையாக்கி கொளல் நன்று !

876. தேறினுந் தேறா விடினும் அழிவின்கண்
தேறான் பகாஅன் விடல்

பகைவனைப் பற்றித் தெரிந்தாலும் தெரியாவிட்டாலும்
பகையால் அழிவும் துன்பமும் வரும் போது
பகைவனிடத்தில் அதிகமாக நெருங்கவும் கூடாது
பல கல் தூரம் விலகவும் கூடாது !

877. நோவற்க நொந்த தறியார்க்கு மேவற்க
மென்மை பகைவர் அகத்து

துன்பத்தைத் தாமாகவே அறிந்திராத நண்பர்களிடம் – நம்
துன்பத்தை நாமாக சொல்லக் கூடாது !
பலத்தின் சக்தியைக் கொஞ்சமும் அறியக் கூடாத
பகைவர்க்கு நம் பலவீனத்தைச் சொல்லக் கூடாது !

878. வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப மாயும்
பகைவர்கண் பட்ட செருக்கு

வழி வகைகளை நன்றாக அறிந்து
வலிமை தனை உருவாக்கிக் கொண்டு
பலத்த பாதுகாப்பைத் தேடிக் கொண்டால்
பகைவர்க்கு ஏற்பட்ட செருக்கு அழிந்து விடும் !

879. இளைதாக முள்மரம் கொல்க களையுநர்
கைகொல்லும் காழ்த்த இடத்து

முள் மரம் சிறியதாக இருக்கும் போது
முற்றுவதற்கு முன்பே கிள்ளி எறிவதைப் போல
பகையையும் வளராமல் தடுத்து
பகை முற்றுவதற்கு முன்னால் வீழ்த்தி விட வேண்டும் !

880. உயிர்ப்ப உளரல்லர் மன்ற செயிர்ப்பவர்
செம்மல் சிதைக்கலா தார்

பகைவரின் ஆணவத்தைக் குலைத்து
பகையறுக்க முடியாதவர்கள்
புவியில் வளமுடன்
வாழ இயலாதவர் !

89. உட்பகை

881. நிழல்நீரும் இன்னாத இன்னா தமர்நீரும்
இன்னாவாம் இன்னா செயின்

குடியிருக்கும் வீடும் குளிர்ந்த நீரும்
குந்தகம் விளைவிக்கும் நோயென்றால் தீமையே !
தழுவும் "தமர்நீர்" ஆன "சுற்றத்தாரும்" உட்பகையால்
தடுக்க முடியாத துன்பங்களைத் தந்தால் தீமையே !

882. வாள்போல் பகைவரை அஞ்சற்க அஞ்சுக
கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு

'வாள்' போல் கூர் ஆயுதமாய்
வாகாய் வெளியே தெரியும் "பகைவனுக்கு"
வாழ்நாளில் அஞ்ச வேண்டாம் ! - ஆனால்
'கேள்' எனும் உற்ற உறவினராய்ப் பழகி
கேடாய் "உட்பகைக் கொண்டவனுக்கு" அஞ்ச வேண்டும் !

883. உட்பகை அஞ்சித்தற் காக்க உலைவிடத்து
மட்பகையின் மாணத் தெறும்

குவிந்திருக்கும் உறவினர்களின் உட்பகையைக்
குண்டூசி முனையளவு கூட இல்லாமல் அறுக்க வேண்டும்!-இல்லையேல்
குறித்த காலத்தில் பச்சை மண் பாண்டத்தை அறுக்கும்
குயவனின் கருவி போல் நிச்சயம் சீரழிக்கும் !

884. மனமாணா உட்பகை தோன்றின் இனமாணா
ஏதம் பலவும் தரும்

மனவேற்றுமையினால் தமக்கு உட்பகைத் தோன்றின்
மற்றை துணையாக இருக்கும் சுற்றத்தாரையும்
மனதாரப் பகைவராக்கிக் கேடு விளைவிக்கும் !

885. உறல்முறையான் உட்பகை தோன்றின் இறல்முறையான்
ஏதம் பலவும் தரும்

உறவு முறைகளுக்குள் மிகுதியாக
உட்பகை ஒருவனுக்கு உருவாகி விட்டால் - அவன்
உயிரையே அழிக்கக் கூடிய அளவிற்கு
உக்கிரமான கேடுகள் விளையும் !

886. *ஒன்றாமை ஒன்றியார் கட்படின் எஞ்ஞான்றும்*
பொன்றாமை ஒன்றல் அரிது

கூடவே இருக்கும் ஒன்றியாரிடம்
கூடாமை எனும் ஒன்றாமை – உட்பகையால்
கூடி வந்து விட்டால் எக்காலத்திலும்
கூடி வரும் அழிவைத் தடுப்பதும் அரிதாகும் !

887. *செப்பின் புணர்ச்சிபோற் கூடினும் கூடாதே*
உட்பகை உற்ற குடி

உட்பகை உச்சத்தில் இருக்கும் குடும்பத்தில்
உள்ளவர்களை எப்போதும் வெளியிலிருந்து
உள்ளே பார்க்காமல் பார்த்தால்
உள்ளபடி செப்பு மூடி போல் பொருந்தியிருப்பார்கள் – ஆனால்
உளமாரப் பொருந்தி இருக்க மாட்டார்கள் !

888. *அரம்பொருத பொன்போலத் தேயும் உரம்பொரு*
துட்பகை உற்ற குடி

‘அரம்’ எனும் கருவியால் கரும்பொன்னான இரும்பு
அராவப்பட்டால் வலிமை குறைந்து தேய்வதைப்போல
அழிக்கும் “உட்பகை” கொண்ட குடும்பமும் தேயும் !

889. *எட்பக வன்ன சிறுமைத்தே ஆயினும்*
உட்பகை உள்ளதாங் கேடு

எள்ளின் பிளவைப் போல
உட்பகை மிகச் சிறிதே ஆயினும்
உள்ளதெல்லாம் கெடும் பெருங்கேடு
மெல்லவே வந்து சேரும் !

890. *உடம்பா டிலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருள்*
பாம்போ டுடனுறைந் தற்று

உள்ளத்தால் உடன்பாடு இல்லாத
உள்ளப் பொருத்தம் இல்லாதவர்கள்
உட்பகைதனை மனதில் கொண்டு விட்டால்
உறைவிடமான சிறு குடிலுக்குள்
உடலால் ஒன்றாக இருந்தும்
உள்ளபடி பாம்புடன் வாழ்வது போன்றதுதான் !

94. சூது

931. *வேண்டற்க வென்றிடினும் சூதினை வென்றதூஉம்*
தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி அற்று

வெற்றியே பெறுவதாயினும் சூதாட்டத்தின்
வெற்றி வேண்டவே வேண்டாம் ! – அது
தூண்டிலில் இரும்பு முள்ளில் கோர்த்த உணவை உண்ணத்
தூண்டிய மனதினால் – இரும்பு முள்ளையே
தூவிய உணவாய்க் கௌவிக் கொண்டது போல !

932. *ஒன்றெய்தி நூறிழக்கும் சூதர்க்கும் உண்டாங்கொல்*
நன்றெய்தி வாழ்வதோர் ஆறு

நூலிழையில் ஒன்றை முதலில் பெற்று
நூறு பொருளை பின் தொடர்ந்து இழக்கும்
சூதாட்டத்தை மிகவும் விரும்பும்
சூதாட்டக்காரர்கள் அறமும் இன்பமும்
சூழ்ந்த நல் வாழ்க்கை எய்துதல் முடியாது !

933. *உருளாயம் ஓவாது கூறிற் பொருளாயம்*
போஒய்ப் புறமே படும்

உருளுகின்ற பகடைக் காய்களை
உருட்டிப் பந்தயம் கூறும் சூதாட்டத்தால்
ஓங்கிய செல்வமும், செல்வம் வந்த வழி முறையும்
ஓய்ந்த பிறகே சூதாட்டம் ஓயும் !

934. *சிறுமை பலசெய்து சீரழிக்கும் சூதின்*
வறுமை தருவதொன் றில்

சூதை விரும்புபவர்களுக்குப் படை
சூழ சிறுமைகள் பல வந்து – அவர்கள் வாழ்வைச்
சீரழித்து சிறப்பினை அழிக்கும் சூதாட்டத்தைப் போல்
சீரிய வறுமை தருவது வேறொன்றுமில்லை !

935. *கவறும் கழகமும் கையும் தருக்கி*
இவறியார் இல்லாகி யார்

சூதாட்டத்திற்குப் பயன்படும் விளையாட்டுக் கருவியையும்
சூதாட்டம் ஆடுகின்ற இடமான விளையாட்டுக் கழகத்தையும்
சூதாடும் செயலையும் கைவிடாதவர்
சூழ்ந்து தங்கிய செல்வம் அத்தனையும் இழந்து
சுகங்கெட்டுப் போவர் !

936. *அகடாரார் அல்லல் உழப்பர்சூ தென்னும்*
முகடியான் மூடப்பட் டார்

'சூது' எனும் மூதேவியால் முழுதும்
சூழ்ந்து ஆட்கொள்ளப்பட்டவர்
பசி அடங்க வயிராற உண்ண மாட்டார்
பல கபடங்களுக்கும் ஆளாகி அழிவர் !

937. *பழகிய செல்வமும் பண்பும் கெடுக்கும்*
கழகத்துக் காலை புகின்

சூதாடும் விளையாட்டுக் கழகத்திலேயே
சூதாடவே காலத்தைக் கழிப்பவன் –
பூர்வீகமாக வந்த சொத்தையும் இழப்பான்
பூட்டிக் காப்பாற்றிய நற்பண்பையும் இழப்பான் !

938. *பொருள்கெடுத்துப் பொய்மேற் கொளீஇ அருள்கெடுத்*
தல்லல் உழப்பிக்கும் சூது

உள்ள பொருளையும் கெடுத்து
உண்மையை மறைத்துப் பொய் சொல்ல வைத்து
உள்ளத்தில் அருளையும் ஒழித்து
உய்யும் துன்பத்தை வலிமையாக்கும் "சூது" !

939. *உடைசெல்வம் ஊணொளி கல்வியென் றைந்தும்*
அடையாவாம் ஆயங் கொளின்

உடுக்க நல்ல உடை, உய்ய நிறைந்த செல்வம்
உண்ண வயிறார உணவு, உருவான நல் மதிப்பு
உயர்ந்த கல்வி, உள்ள இந்த ஐந்தும் – சூதாட்டத்தில்
உறைந்தவனுக்கு அடையாத நிலையே !

940. *இழத்தொறூஉம் காதலிக்கும் சூதேபோல் துன்பம்*
உழத்தொறூஉம் காதற் றுயிர்

உள்ளத்தில் வருத்தங்கள் சேரச்சேர
உயிர் மேல் காதல் வருவது போல்
சூதாடச் சூதாட பொருளை இழந்தாலும் – மேலும்
சூதாட காதல் வரும் !